

Η εισήγηση του Κ. Μητσοτάκη στο υπουργικό συμβούλιο σήμανε μια αλλαγή τακτικής για την κυβέρνηση. Ο Μητσοτάκης προτίμησε να κατεβάσει τους τόνους σε ό,τι αφορά την επίθεση απέναντι στους συγγενείς αλλά και τον κόσμο που σκοπεύει να διαμαρτυρηθεί, φροντίζοντας όμως να ενισχύσει τη ρητορική για κέντρα που στοχεύουν στην αποσταθεροποίηση της χώρας. Έτσι, ο πρωθυπουργός θυμήθηκε ξανά τις πάνω και τις κάτω πλατείες (2011), λέγοντας πως κάθε είδους εξαλλοσύνες και ακρότητες οδηγούν σε εθνικά δράματα. Εν συνεχεία φρόντισε να συνδέσει την κυβερνητική ανατροπή με μια επερχόμενη περίοδο παρατεταμένης αστάθειας εν μέσω αβέβαιης διεθνούς πραγματικότητας. Ενώ έκλεισε την ομιλία του και με μια αναφορά στο Μάτι, υποστηρίζοντας ότι έπειτα απ' αυτό η χώρα απέκτησε αποτελεσματική πολιτική προστασία (τι ειρωνεύει, όταν κάθε καλοκαίρι μετράμε τις πληγές και τα θύματα από τις πυρκαγιές που φτάνουν μέχρι τον αστικό ιστό). Ο πανικός της κυβέρνησης είναι εμφανής και δεδομένος: πλατείες,

εθνικά δράματα, σκοτεινά κέντρα και Μάτι, όλα μέσα σε μια δήλωση μικρότερη από πέντε λεπτά. Ωστόσο εκείνο που είναι πραγματικά καταστροφικό δεν είναι οι κινητοποιήσεις, ούτε βέβαια το αίτημα για δικαιοσύνη και καθαρότητα. Πραγματικά καταστροφικό είναι το πολιτικό σύστημα που λυμνιάει τη χώρα και αυτή η κυβέρνηση που συμπεριφέρεται με αριστοκρατική αλαζονεία, συγκαλύπτει και

συκοφαντεί όσους έχασαν τα παιδιά τους, και βρίζει κυδαίνα την κοινωνία. Ακόμη όμως και τότε, στις πλατείες το 2011, καταστροφική ήταν η πολιτική που οδήγησε τη χώρα στη χρεοκοπία, και θα είχε προχωρήσει σε ακόμη μεγαλύτερη διάλυση αν δεν είχε υπάρξει η κίνηση του κόσμου. Όπως και τότε, έτσι και τώρα, εκείνο που ενοχλεί και τρομάζει το πολιτικό σύστημα δεν είναι μονάχα η πάνδημη κινητοποίηση για τα Τέμπη, αλλά

η αδυναμία του να τη χειραγωγήσει, να την εγκολπώσει, να την καρπωθεί και να την ελέγξει. Άλλωστε ο μοναδικός διχασμός που φανερώνει το ρήγμα των Τεμπών δεν είναι εθνικός, όπως διατείνεται η κυβέρνηση, αλλά είναι εκείνος ανάμεσα στην κοινωνία και το σύστημα εξουσίας που έχει χάσει κάθε αξιοπιστία και νομιμοποίηση. Αυτό οσμίσησαν από ό,τι φαίνεται και οι δύο πρώην πρωθυπουργοί, ο Α. Τσίπρας και ο Α. Σαμαράς, και προχώρησαν σε δηλώσεις- απάντηση στον πρωθυπουργό. Ίσως βέβαια αυτές να είχαν λίγο μεγαλύτερο ενδιαφέρον αν εμπειρείχαν έστω και μια στάλα αυτοκριτικής, δεδομένου ότι επί πρωθυπουργίας Τσίπρα ξεπουλήθηκε ο σιδηρόδρομος, ενώ ο Α. Σαμαράς ήταν ίσως ο πιο απεχθής πρωθυπουργός της περιόδου των Μνημονίων, αυτός που καθύβρισε και κατέστειλε όποιον μιλούσε ή/και αντιδρούσε, χωρίς να θυμάται τότε τις δημοκρατικές ευαισθησίες του. Φαίνεται πως οι πρωθυπουργοί της χώρας έχουν εξαιρετικά αδύναμη μνήμη, και παράλληλα υποτιμούν εξίσου έντονα και τη νοημοσύνη του κόσμου. Καλή προσπάθεια, αλλά δεν...

ΑΠΝΕΥΣΤΙ

■ του Γιώργου Γιαλούρη

ΓΑΒ!

Τις ρε, ξέρεις ποιος είμαι εγώ ρε, θα αμολήσω τα σκυλιά γαβ, γαβ, γαβ, «τα σκυλιά ρε μαλάκα, τι μου τραβήχτηκες εδώ ρε μαλάκα, τα σκυλιά ρε, άφσες μόνα τους τα σκυλιά ρε μαλάκα;», όπως λέει ο μεγάλος Μουρίκης στη σκηνή του νοσοκομείου στον Μαχαιροβγάλτη του Οικονομίδη και γαβγίζουν, γαβγίζουν τα σκυλιά και έχει πέσει όλο το σύστημα να τους φάει όλους, να τους φάει, να μας φάει, να μας κατασπαράξει, τους λες τη λέξη «Τέμπη» και λυσσάνε, αφρίζουν, κινδυνεύει το πολίτευμα κύριοι, η δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση του εικοσικάτι τακατό στο εκλογικό σώμα, ένα εκλογικό σώμα κατσιασμένο και σακατεμένο, γαβ γαβ, το νου σας ανθρωπάκια που θέλετε και δικαιοσύνη, η δικαιοσύνη είναι δική μας, η αστυνομία είναι δική μας, προστατεύει εμάς, η βουλή είναι δική μας, οι μαφιόζοι κάνουν μπίζνες με εμάς, η εκκλησία κάνει μπίζνες με εμάς, το λαθρεμπόριο είναι υπό την προστασία μας, οι προανακριτικές είναι δικές μας, η αντιπολίτευση είναι δική μας, το πολίτευμα είμαστε εμείς, είμαστε οι θεομοί, οι ενσάρκωτες του πολιτεύματος, εσείς να εκκλησιάζεστε και να ψηφίζετε, να πληρώνετε και να χρωσάτε, να δίνετε και τα σπίτια σας, όπως τα δίνετε τότε που μεσουρανούσαμε, τότε που σας δέραμε και σας δίναμε πιάτο στα Waffen SS, αχ τι ωραία που ήταν τότε, κάναμε και τα μπλόκα μας, αμολούσαμε τα λυσσασμένα σκυλιά και γίνονταν ωραία και τακτοποιημένα οι δουλειές, τώρα δυσκολευόμαστε λίγο αλλά τα καταφέρνουμε ωστόσο καλά, την έχουμε κάνει τη δημοκρατία παικνιδάκι, ένα τόπι που το πετάμε από το ένα χέρι στο άλλο, έλα παίξε κι εσύ λίγο συριζάκι, yeeees sir, ό,τι πει η πρεσβεία, απ!, ινστιτούτι φρούτι, σου έπεσε, φέρ' το πάλι το τόπι, πάρε κι εσύ λίγο πασοκάκι, πρόσεξε μην το παίζεις έτσι το μπαλάκι, σε βλέπουμε και σ' ακούμε, ακούμε τα πάντα, πάμε παιδιά, ελάτε, πετάχτε το τόπι ο ένας στον άλλον, δεν φταίει το τόπι, φταίει ο καπιταλισμός, καλά, καλά, τάκα-τάκα, τάκα-τάκα, τάκα-τάκα, σιγά παιδιά, όλοι παίζετε λιγάκι, όλοι παίζουμε, φτάνει να μην μας χαλάει κανείς το παιχνίδι, το παιχνίδι πρέπει να συνεχίζει και να έχουν όλοι το μερίδιό τους, είμαστε οι νικητές, δώστε τα όλα στον Ζελένσκι, δώστε τα όλα για τη δημοκρατία, πάρτε τα όλα, κι εκείνα τα άσκαστα βλήματα στο Βίτσι, στείλτε τα κι αυτά, άλλωστε θα έχουμε λίαν συντόμως σιδερένιο θόλο, μην γελάτε ρε Χούθι, μην μας χαλάτε το παιχνίδι, δεν θέλω ζαβολιές, δικαιοσύνη και μαλακίες, τα σκυλιά της δημοκρατίας είναι αμολημένα και πεινασμένα, όλο πεινάνε τα κωλόσκυλα και θέλουν κι άλλο, κι άλλο, τι να κάνουμε, από μόνα τους το κάνουν, θα φάνε, θα κατασπαράξουν, θα ξεσκίσουν, θα κομματιάσουν, το μαγαζί είναι δικό τους, δικό τους και δεν θ' αφήσουν οποιαδήποτε χαροκαμένη μάνα να τους αμφισβητήσει, οι Cutoliani έχουν βγει παγανιά και τρομοκρατούν, ιδού οι τρομοκράτες, πιάστε τους, τι λες παιδάκι μου, δεν πειράζει συνάδελφος συνάδελφο, το μαγαζί είναι δικό τους. Όχι, ρε, δεν είναι το μαγαζί δικό τους. Είναι δικό μας. Είναι όλων αυτών που προσπαθούν να τα βγάλουν πέρα. Και δεν είναι μαγαζί. Είναι η πατρίδα μας, είναι ο τόπος μας και η αξία του δεν ποσοτικοποιείται. Άλλα έτσι έχετε μάθει από τα γεννοφάσκια σας. Έτσι μεγαλώνετε και τους γενίτσαρους σας, τα σκυλιά σας. Πόσο; Τόσο. Όλα για εσάς έχουν μια τιμή. Όλα είναι φράγκα.

κλασική απεργία και αποφεύγοντας τα αιτήματα των Τεμπών, όπως το ΚΚΕ, αναγκάστηκαν να αλλάξουν ρότα. Παρ' όλες τις μανούβρες των κομμάτων, οι δημοσκοπήσεις φανερώνουν πως το ρήγμα των Τεμπών δεν ακουμπά πουθενά και αποτελεί μια στιγμή βαθιάς κοινωνικής συνειδητοποίησης.

Η κοινωνία έχει αλλάξει σελίδα

Εκείνο που φαίνεται να μην αντιλαμβάνεται το πολιτικό σύστημα είναι πως, για την κοινωνία, η στιγμή των πορισμάτων έχει παρέλθει, διότι η αλήθεια δεν διακυβεύεται. Άλλωστε καθημερινά έρχονται στη δημοσιότητα νέα στοιχεία, που φανερώνουν το μέγεθος της συγκαλύψης ακόμη και στους πιο δύσπιστους. Χαρακτηριστικό είναι, όπως αποκάλυψε ο πραγματογνώμονας Β. Κοκοτσάκης και επιβεβαιώθηκε και στο πόρισμα του ΕΟΔΑΣΑΑΜ, πως ο επιθεωρητής του εμπορικού σταθμού

Θεσσαλονίκης κατέθεσε ότι έλεγξε το φορτίο της εμπορικής αμαξοστοιχίας η οποία, όπως δήλωσε, ήταν στον σταθμό από τις 19:40 έως και τις 20:30, ενώ στα αρχεία κίνησης του ΟΣΕ η αμαξοστοιχία φαίνεται να έφτασε μιάμιση ώρα μετά, στις 21:05! Παράλληλα ο αντεισαγγελέας Εφετών Δ. Τσόγκας σε έγγραφο του προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης

ξεκαθάρισε πως δεν είχε υπάρξει καμία εισαγγελική παραγγελία για το μπάζωμα του χώρου, όπως μέχρι πρότινος ισχυρίζονταν κυβερνητικά στελέχη και ο Κ. Αγοραστός. Κανείς δεν διερωτάται λοιπόν αν υπήρξε συγκαλύψη. Αυτό φαίνεται και από τις δημοσκοπήσεις πως είναι δεδομένο, και πλέον βρισκόμαστε στη στιγμή της δικαιοσύνης και της καθαρότητας – και αυτό δεν μπορεί να τροποποιηθεί, ανεξαρτήτως των χειρισμών που κάνει το πολιτικό σύστημα. Η σελίδα έχει αλλάξει και αναζητείται μια μεγάλη αλλαγή για τη χώρα, τέτοια που το πολιτικό σύστημα στο σύνολο του δεν μπορεί να πείσει ότι είναι ικανό να πραγματοποιήσει. Είναι πλέον αργά για να ανακτηθεί με εύκολο τρόπο η αξιοπιστία των θεσμών που εμπλέκονται στην υπόθεση: δύο χρόνια τώρα δίνουν εξετάσεις στην κοινωνία, και έχουν πάρει σε όλες κάτω από τη βάση.